സ്ത്രീഗന്ധമുള്ള ഒരു മുറി

ഇ. ഹരികുമാർ

സ്ത്രീഗന്ധമുള്ള ഒരു മുറി

ഇ. ഹരികുമാർ
(മലയാളം: ചെറുകഥ)

© 2026, E. Harikumar

The electronic versions have been created by making use of the production infrastructure of River Valley Technologies.

The electronic versions were generated from sources marked up in LaTeX in a computer running GNU/LINUX operating system. PDF was typeset using XeTeX from TeXLive 2020 and the cloud framework, Ithal (ഇതൾ). The base font used was traditional script of Rachana, contributed by KH Hussain, et al. and maintained by Rachana Institute of Typography. The font used for Latin script was Linux Libertine developed by Philipp H. Poll.

The electronic versions are released under the provisions of Creative Commons Attribution Non-commercial ShareAlike license for free download and usage.

A Shepherdess and Her Flock in the Shade of Trees, a painting by Jean-François Millet (1814–1875). The image is taken from Wikimedia Commons and is gratefully acknowledged.

Sayahna Foundation
JWRA 34, Jagathy, Trivandrum, India 695014
URL: www.sayahna.org

സ്ത്രീഗന്ധമുള്ള ഒരു മുറി

സുനിതയുടെ ഫ്ളാറ്റിന്റെ വാതിൽ സ്വൽപം തുറന്നാണിട്ടിരിക്കുന്നത്. ഒരിങ്ങു വിടവു മാത്രം. പരിചയമുണ്ടെങ്കിലേ അതു കാണാൻ പറ്റൂ. അതിനർത്ഥം ഇടത്തു വശത്തുള്ള, നേരിയ വലയിട്ട ജനലിലൂടെ അവൾ തന്നെ നോക്കുന്നുണ്ടെന്നാണ്. പുറത്തെ പകൽ വെളിച്ചം കാരണം കമ്പിവലയ്ക്കു പിന്നിൽ ആരെങ്കിലും നിൽക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അറിയില്ല. സുനിത ഓഫീസിൽ നിന്ന് വന്നിരിക്കുന്നവെന്ന് അയാൾ ആശ്വാസത്തോടെ മനസ്സിലാക്കി.

അയാൾ അകത്തു കടന്ന്, വാതിൽ ശബ്ദമുണ്ടാക്കാതെ അടച്ചു കുറ്റിയിട്ടു. സുനിത അടുത്തുതന്നെ നിന്നിരുന്നു. താൻ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത പുതിയൊരു ഓറഞ്ചു സാരിയാണടുത്തിരിക്കുന്നത്. ഓറഞ്ച് ബ്ലൗസും. ഓഫീസിൽനിന്നു വന്നശേഷം അവൾ മാറ്റിയതായിരിക്കണം. പുതിയ സാരി അവൾക്കു നന്നായി യോജിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് പറയാൻ അയാൾ ഓങ്ങി. പിന്നെ വേണ്ടെന്നു വെച്ചു. ഒരു മാസത്തിനുശേഷം ഇവിടെ വരുന്നല്ലോ സംസാരിക്കാനാണ്, സംസാരിക്കാൻ മാത്രം.

അയാൾ പറയാൻ ഉദ്ദേശിച്ചതും പറയാതിരുന്നതും എന്താണെന്നും സുനിതയ്ക്കു മനസ്സിലായിരുന്നു. അവൾ അത് അറിഞ്ഞില്ലെന്നു നടിച്ചത് അയാൾക്കു കണ്ടു. മുമ്പെല്ലാം വാതിൽ അടയ്ക്കാൻ കൂടി താമസമില്ലാതെ അവർ ആലിംഗനത്തിൽ അമരാറുണ്ടായിരുന്നു. അന്നവർ പ്രണയികളായിരുന്നു. ഇന്ന് വെറും സ്നേഹിതർ മാത്രം. ആ അറിവിൽ അയാളുടെ മനസ്സ് ഇടിഞ്ഞു. അയാൾ സോഫയിൽ പോയിരുന്നു. സുനിത അയാൾക്കെതിരെയുള്ള കസേരയിൽ ഇരുന്നു. അവളുടെ വെളുത്ത വയറും മടക്കുകളില്ലാത്ത മിനുത്ത അരക്കെട്ടും കണ്ടപ്പോൾ, ആ ദേഹം തനിക്ക് എന്നേയ്ക്കുമായി നഷ്ടപ്പെട്ടുവെന്ന ഓർമ്മ അയാളിലുണ്ടായി. അയാൾ ദുഃഖിതനായി.

"മോഹൻ പറയൂ, എന്താണ് സംസാരിക്കാനുള്ളത്?"

അയാൾ നിവർന്നിരുന്നു.

"ഒരു ഗ്ലാസ് വെള്ളം തന്നാൽ നിനക്ക് എന്നോട് വീണ്ടും പ്രേമം അങ്കുരിക്കുമെന്ന ഭയമില്ലെങ്കിൽ കുറച്ച് വെള്ളം കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു."

"ഓ, സോറി ഞാൻ ആതിഥ്യമര്യാദകളൊക്കെ മറന്നു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു."

അവൾ എഴുന്നേറ്റു അടുക്കളയിൽ പോയി സ്മ്രാഷ് ഇട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നു.

ചിത്രപ്പണികളുള്ള നീണ്ടു ഗ്ലാസ് അവളുടെ കയ്യിൽ നിന്നു വാങ്ങി അയാൾ പറഞ്ഞു.

"നന്ദി."

"ഇനി പറയൂ. എന്താണ് സംസാരിക്കാനുള്ളത്?"

"എന്നെ വീണ്ടും സ്നേഹിക്കൂ."

"ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ മോഹൻ; ഞാൻ എപ്പോഴും പറയാറില്ലേ, എന്നെ ഒരു നല്ല സ്നേഹിതയായി കാണ എന്ന്."

"അത്തരം സ്നേഹമല്ല എനിക്കാവശ്യം." മോഹനൻ പറഞ്ഞു. "നാം മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന പോലെ തുടർന്നുകൂടെ?"

"ഇതാണോ മോഹനന് സംസാരിക്കാനുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞതു?"

"അതെ."

"എനിക്കതിനു കഴിയില്ല മോഹൻ. ഒന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കൂ. എനിക്കെന്റെ ഭർത്താവിനെ ഇനിയും വഞ്ചിച്ച് ജീവിക്കാൻ കഴിയില്ല. ഞാനയാളെ അത്രയധികം സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ട്."

"നീ നിന്റെ ഭർത്താവിനെ പണ്ടും സ്നേഹിച്ചിരുന്നു."

"അതല്ല. ഞാൻ ചെയ്യുന്നത് തെറ്റാണെന്ന ബോധം എന്നെ ഇപ്പോൾ വല്ലാതെ അലട്ടാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. നിതീഷ് എന്നെ വളരെയധികം സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ട്. വിശ്വസിക്കുന്നുമുണ്ട്. പകൽ നിന്റെ കരവലയത്തിൽ സംതൃപ്തി നേടി വൈകുന്നേരം ഭർത്താവിന്റെയും മകളുടെയും മുമ്പിൽ ഒരു സ്നേഹനിധിയായ ഭാര്യയും അമ്മയുമായി അഭിനയിക്കാൻ എനിയ്ക്കു കഴിയാതായിരിക്കുന്നു. നിനക്കതു മനസ്സിലാവില്ല മോഹൻ. വൈകുന്നേരങ്ങളിൽ നിതീഷ് സംസാരിക്കുമ്പോൾ, നിതീഷും ഞാനും മാത്രമേയുള്ളൂ ഈ ലോകത്തിൽ എന്ന മട്ടിൽ വല്ലതും പറയുമ്പോൾ, ഞാൻ വേറൊരാളുടേതു കൂടിയാണെന്ന്, പകൽ വേറൊരാളുടെ ആലിംഗനത്തിൽ കിടന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് ഓർമ്മ വരുന്നത് വേദനാജനകമാണ്."

"ഞാൻ നിന്നെ സന്തോഷിപ്പിച്ചിരുന്നില്ലെ?"

"ഇല്ലെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലല്ലോ. പക്ഷേ, അത് എന്നും തുടരാൻ പറ്റില്ലെന്ന് മോഹൻ മനസ്സിലാക്കണെ?"

"നിനക്കു തോന്നുന്ന കാലം വരെ അതു തുടർന്നു. അപ്പോൾ എന്റെ ആവശ്യം നോക്കേണ്ട ധാർമ്മികമായ ബാദ്ധ്യതയെങ്കിലുമില്ലേ നിനക്ക്?"

സുനിത ചിരിച്ചു. മോഹനന്റെ ആവശ്യം എന്താണെന്നവൾ ഓർത്തു. അവൾ പറഞ്ഞു.

"മോഹൻ നീ പോയി കല്യാണം കഴിക്കൂ."

"കല്യാണം കഴിക്കാൻ എനിക്കിഷ്ടമല്ലെന്ന് സുനി ക്കറിയാം. സ്ത്രീ ഒരു പുരുഷന്റെ പിന്നാലെ ഭവ്യതയോടെ നടക്കണമെ കാണമ്പോൾ എനിയ്ക്ക് വല്ലായ്മയാണുണ്ടാവാറ്. എനിയ്ക്ക് അങ്ങനെ ഒരു സ്ത്രീയുടെ ഒപ്പം കിടക്കാൻ പറ്റുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല."

"പുതുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ നിനക്ക് വൈകൃതമായൊരു ബന്ധമാണ് ആവശ്യം."

"വൈകൃതമോ? ഇതെത്ര മനോഹരമാണെന്നു നോക്കൂ. നമ്മൾ അന്യോന്യം സ്നേഹിക്കുന്നു. അത് പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അത് എത്ര മനോഹരമാണ്!"

"അടുത്ത കാലത്തായി നമ്മൾ ചെയ്യുന്നത് വളരെ അധാർമ്മികമായ ഒന്നാണെന്ന് എനിക്കു തോന്നിത്തുടങ്ങിയിട്ടേയ്. ശരിക്കു പറഞ്ഞാൽ ഇതൊരുതരം വ്യഭിചാരമല്ലേ എന്ന ബോധം."

"സ്നേഹമില്ലാത്ത ലൈംഗികബന്ധങ്ങൾക്കാണ് വ്യഭിചാരമെന്നു പറയുന്നത്. പണത്തിനുവേണ്ടി ഒരു സ്ത്രീ പുരുഷനെ കിടന്നുകൊടുക്കുന്നത്. സ്നേഹമുള്ളിടത്തോളം ഏതു ലൈംഗികബന്ധങ്ങളും കാമിക്കപ്പെടാവുന്നതാണ്. മറിച്ച് സ്നേഹമില്ലെങ്കിൽ ഏതു ബന്ധവും, ഭാര്യയും ഭർത്താവും ഉൾവിളുള്ളതുകൂടി, വ്യഭിചാരമാണ്. ഉടനെ നിർത്തേണ്ടതാണ്. നിനക്കെന്നെ ഇപ്പോഴും സ്നേഹമുണ്ടെന്നെനിക്കറിയാം. സുനി, കേൾക്കൂ, നമുക്ക് ഇനിയും സന്തോഷത്തോടെ ജീവിക്കാം."

സുനിത ഒന്നും പറയാതെ മുഖം കനിച്ചിരുന്നു.

"സുനി, നിയില്ലാതെ എനിക്കു വളരെ ഏകാന്തതതോന്നുന്നു. കഴിഞ്ഞ ഒരു മാസം ഞാൻ എങ്ങിനെ കഴിച്ചുകൂട്ടിയെന്നറിയാമോ?"

"എനിക്കറിയാം. ഓരോ പ്രാവശ്യവും ഫോണിൽ, ഞാൻ നിന്നെ കാണിക്കില്ലെന്ന പറഞ്ഞപ്പോഴെല്ലാം നീ വീട്ടിൽപോയി കരഞ്ഞിട്ടുണ്ടാവും."

"നീ പിന്നെ എന്തിനാണ് എന്നെ കാണാമെന്നു സമ്മതിച്ചതു?"

"നിനക്കറിയാം അതു."

തന്നെ പിറ്റേന്ന് കാണാൻ സമ്മതിച്ചില്ലെങ്കിൽ, കാണുന്നവരെ ഭക്ഷണമൊന്നും കഴിക്കില്ലെന്ന് അയാൾ ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.

സുനിത അടുത്തുള്ള ടീപോയിമേൽ വെച്ച പാവക്കുട്ടിയെടുത്ത് അതിന്റെ സ്ഥാനം തെറ്റിയ ഉടുപ്പുകൾ ശരിയാക്കുകയായിരുന്നു. അവൾ പെട്ടെന്നുഴുന്നേറ്റ് അകത്തുപോയി സൂചിയും നൂലുമായി വന്ന് പാവക്കുട്ടിയുടെ ഇന്നത്തെ വിട്ട ഉടുപ്പ് തുന്നാൻ തുടങ്ങി.

"നീ എനിയ്ക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടുവെന്ന് മനസ്സിലായപ്പോൾ ഞാൻ കരഞ്ഞു. എന്റെ രാത്രികൾ ഉറക്കമില്ലാത്തവയായി. ഞാൻ വെറുതെ തെരുവുകളിൽ അലഞ്ഞുനടന്നു. നിന്റെ അഭാവം അവളുടെ ഗന്ധംകൊണ്ട് അയാൾക്ക് തിരിച്ചറിയാമായിരുന്നു. അയാൾ കണ്ണടച്ച് ആ ഗന്ധം ഉൾക്കൊള്ളാൻ ശ്രമിച്ചു. ആമാദകഗന്ധവും ശ്വസിച്ച് അയാൾ അവളെ തഴുകിക്കിടക്കാറുണ്ട്. പിന്നെ മണിക്കൂറുകൾക്കുശേഷം കിടപ്പുമുറിയുടെ ജനലിലൂടെ സൂര്യരശ്മികൾ നീണ്ടുവരുമ്പോൾ അയാൾക്ക് പോകേണ്ട സമയമായാൽ അവൾ പറയും.

"നമുക്കെത്ര കറച്ച സമയമാണ് ഒന്നിച്ചു കിട്ടുന്നതു?" മോഹനൻ കണ്ണടച്ചുകൊണ്ട് ആലോചിച്ചു. എവിടെയാണ് കഴപ്പം പറ്റിയതു? താനെന്തു തെറ്റാണ് ചെയ്തതു? അയാൾ ആശ തീരെ കൈവിട്ടിരുന്നില്ല. അയാൾ പറഞ്ഞു.

"ഞാൻ പറയുന്നതൊന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കൂ."

"പ്ലീസ് എന്നെ നിർബ്ബന്ധിക്കാതിരിക്കൂ."

"ഞാൻ പറയുന്നതു മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു കൂടിയില്ല."

"ഞാനൊരു കട്ടിയൊന്നുമല്ല മോഹൻ. എന്തിനാണ് എന്നെ നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നതു? എന്റെ ഭർത്താവ് എന്നെ ഒരു കാര്യത്തിലും നിർബ്ബന്ധിക്കാറില്ല. അദ്ദേഹം എത്ര നല്ല മനഷ്യനാണെന്ന് ഞാൻ ഇപ്പോൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു."

താൻ തീരെ പരാജയപ്പെട്ടുവെന്നയാൾക്ക് ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടു. സുനിത തനിയ്ക്ക് തീരെ നഷ്ടപ്പെട്ടുവെന്ന് അയാൾക്ക് ഗന്ധവും ശ്വസിച്ച് അയാളുടെ മാദകഗന്ധവും തനിക്കിനി കിട്ടില്ലെന്നയാൾക്കു ഉറപ്പായി. നിരാശ പെട്ടെന്ന് രോഷമായി മാറി. അയാൾ പറഞ്ഞു.

"നിന്റെ സ്നേഹം ഇത്രയും വറ്റി വരണ്ടുവെന്ന് ഞാൻ അറിഞ്ഞില്ല."

അയാൾക്ക് ഒരു തീരുമാനമെടുക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ ജീവിതം തുലയ്ക്കാൻ ആരേയും അനുവദിക്കാൻ അയാൾ തയ്യാറില്ലായിരുന്നു.

അയാൾ പറഞ്ഞു. "ഞാൻ നിന്നെ ഇപ്പോൾ ബലാൽസംഗം ചെയ്യാൽ നിനക്ക് എന്തു ചെയ്യാൻ പറ്റും?"

അവൾ അമ്മുതത്തോടെ അയാളെ നോക്കി.

"നീ അതു ചെയ്യില്ലെന്ന വിശ്വാസമുണ്ട് എനിക്ക്."

"ആ വിശ്വാസമെല്ലാം സ്നേഹം നിലനിൽക്കുന്നിടത്തോളമേ വേണ്ടൂ. സ്നേഹമില്ലാത്തിടത്ത് വിശ്വാസമെവിടെ? ഞാൻ നിനക്ക് എന്റെ സ്നേഹം മുഴുവൻ തന്നു. നീ തിരിച്ച് നിന്റെ സ്നേഹം തരുമെന്ന വിശ്വാസത്തിൽ. പക്ഷേ, എന്റെ സ്നേഹം നീ ഒരു പുഴുവെപ്പോലെ ചവിട്ടിയരച്ചു."

അയാൾ കനിഞ്ഞിരുന്ന് ഷൂസഴിച്ചു മാറ്റി. ഷർട്ടിന്റെ ബട്ടൻ അഴിച്ചു മാറ്റുന്നത് കറച്ചൊരു പരിശ്രമത്തോടെ സുനിത നോക്കി. ഷർട്ട് അഴിച്ചു മാറ്റി പാന്റിന്റെ ബെൽട്ടുരി പാന്റ്സ് അഴിച്ചു മാറ്റുമ്പോഴേയ്ക്കു അവൾ ശരിക്കും ഭയന്നിരുന്നു. അവൾ എഴുന്നേറ്റുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

"ഇല്ല മോഹൻ നീ അതു ചെയ്യില്ല."

"അത്ര ഉറപ്പിക്കേണ്ട."

അയാളുടെ കണ്ണുകളിൽ വെറപ്പ് അലയടിക്കുന്നതവൾ കണ്ടു. അവളുടെ നേരെ നീങ്ങിക്കൊണ്ട് അയാൾ പറഞ്ഞു.

"ഞാൻ നിന്നെ വെറുക്കുന്നു."

അവൾ ഒഴിഞ്ഞുമാറാൻ വിഫലശ്രമം നടത്തി. അയാൾ അവളെ ചേർത്തു പിടിച്ചു. അവൾ കതറിയപ്പോൾ അവളുടെ ബ്ലൗസ് അയാൾ വലിച്ചുകീറി. സ്വതന്ത്രമാകപ്പെട്ട അവളുടെ നഗ്നതയിൽ അയാൾ മുഖമമർത്തി. മറ്റുള്ള വസ്ത്രങ്ങളും അഴിച്ചു മാറ്റിയപ്പോൾ അയാൾ അവളെ രണ്ടു കയ്യിലും കോരിയെടുത്തു. സുനിത അപ്പോഴും കതറുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

"നീ എന്താണ് ചെയ്യുന്നതു് മോഹൻ? എന്നെ വിടൂ."

അയാൾ അവളെ കിടപ്പറയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി കിടക്കയിൽ കിടത്തി. അയാളുടെ കരുത്തുറ്റ കൈകളിൽ അവൾ നിസ്സഹായയായി കിടക്കമ്പോൾ അയാൾ ശ്രദ്ധിക്കാറുള്ള ഭാവം. പരിപൂർണ്ണമായ വഴങ്ങൽ. അവൾ തിരമാനം പുനഃപരിശോധിക്കുന്നുണ്ടെന്ന തോന്നൽ. അയാൾ ആശാപൂർവ്വം അവളെ നോക്കി.

"എന്താണ് ഒന്നും മിണ്ടാത്തതു?"

"ഞാൻ തീർച്ചയാക്കി." അവൾ പറഞ്ഞു. "ഞാൻ എന്റെ ഭർത്താവിനെയല്ലാതെ വേറൊരാളെ സ്വീകരിക്കില്ല. എന്നെ നിർബ്ബന്ധിക്കരുതു്."

ആശകൾ പെട്ടെന്ന് നിലത്തുവീണടയുന്നതു് അയാൾ കണ്ടു. ഇരുണ്ട ഒരു ലോകത്തിലേക്ക് തള്ളപ്പെട്ട പോലെ അയാൾക്കു തോന്നി. അതിൽ ഏതോ ഒരു കോണിൽ അയാൾക്ക് ഒരു സ്ത്രീയുടെ ഗന്ധം അനുഭവപ്പെട്ടു. സുനിതയെ അവളുടെ ഗന്ധംകൊണ്ട് അയാൾക്ക് തിരിച്ചറിയാമായിരുന്നു. അയാൾ കണ്ണടച്ച് ആ ഗന്ധം ഉൾക്കൊള്ളാൻ ശ്രമിച്ചു. ആമാദകഗന്ധവും ശ്വസിച്ച് അയാൾ അവളെ തഴുകിക്കിടക്കാറുണ്ട്. പിന്നെ മണിക്കൂറുകൾക്കുശേഷം കിടപ്പുമുറിയുടെ ജനലിലൂടെ സൂര്യരശ്മികൾ നീണ്ടുവരുമ്പോൾ അയാൾക്ക് പോകേണ്ട സമയമായാൽ അവൾ പറയും.

"നമുക്കെത്ര കറച്ച സമയമാണ് ഒന്നിച്ചു കിട്ടുന്നതു?" മോഹനൻ കണ്ണടച്ചുകൊണ്ട് ആലോചിച്ചു. എവിടെയാണ് കഴപ്പം പറ്റിയതു? താനെന്തു തെറ്റാണ് ചെയ്തതു? അയാൾ ആശ തീരെ കൈവിട്ടിരുന്നില്ല. അയാൾ പറഞ്ഞു.

"ഞാൻ പറയുന്നതൊന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കൂ."

"പ്ലീസ് എന്നെ നിർബ്ബന്ധിക്കാതിരിക്കൂ."

"ഞാനൊരു കട്ടിയൊന്നുമല്ല മോഹൻ. എന്തിനാണ് എന്നെ നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നതു? എന്റെ ഭർത്താവ് എന്നെ ഒരു കാര്യത്തിലും നിർബ്ബന്ധിക്കാറില്ല. അദ്ദേഹം എത്ര നല്ല മനഷ്യനാണെന്ന് ഞാൻ ഇപ്പോൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു."

താൻ തീരെ പരാജയപ്പെട്ടുവെന്നയാൾക്ക് ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടു. സുനിത തനിയ്ക്ക് തീരെ നഷ്ടപ്പെട്ടുവെന്ന് അയാൾക്ക് ഗന്ധവും ശ്വസിച്ച് അയാളുടെ മാദകഗന്ധവും തനിക്കിനി കിട്ടില്ലെന്നയാൾക്കു ഉറപ്പായി. നിരാശ പെട്ടെന്ന് രോഷമായി മാറി. അയാൾ പറഞ്ഞു.

"നിന്റെ സ്നേഹം ഇത്രയും വറ്റി വരണ്ടുവെന്ന് ഞാൻ അറിഞ്ഞില്ല."

അയാൾക്ക് ഒരു തീരുമാനമെടുക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ ജീവിതം തുലയ്ക്കാൻ ആരേയും അനുവദിക്കാൻ അയാൾ തയ്യാറില്ലായിരുന്നു.

അയാൾ പറഞ്ഞു. "ഞാൻ നിന്നെ ഇപ്പോൾ ബലാൽസംഗം ചെയ്യാൽ നിനക്ക് എന്തു ചെയ്യാൻ പറ്റും?"

അവൾ അമ്മുതത്തോടെ അയാളെ നോക്കി.

"നീ അതു ചെയ്യില്ലെന്ന വിശ്വാസമുണ്ട് എനിക്ക്."

"ആ വിശ്വാസമെല്ലാം സ്നേഹം നിലനിൽക്കുന്നിടത്തോളമേ വേണ്ടൂ. സ്നേഹമില്ലാത്തിടത്ത് വിശ്വാസമെവിടെ? ഞാൻ നിനക്ക് എന്റെ സ്നേഹം മുഴുവൻ തന്നു. നീ തിരിച്ച് നിന്റെ സ്നേഹം തരുമെന്ന വിശ്വാസത്തിൽ. പക്ഷേ, എന്റെ സ്നേഹം നീ ഒരു പുഴുവെപ്പോലെ ചവിട്ടിയരച്ചു."

അയാൾ കനിഞ്ഞിരുന്ന് ഷൂസഴിച്ചു മാറ്റി. ഷർട്ടിന്റെ ബട്ടൻ അഴിച്ചു മാറ്റുന്നത് കറച്ചൊരു പരിശ്രമത്തോടെ സുനിത നോക്കി. ഷർട്ട് അഴിച്ചു മാറ്റി പാന്റിന്റെ ബെൽട്ടുരി പാന്റ്സ് അഴിച്ചു മാറ്റുമ്പോഴേയ്ക്കു അവൾ ശരിക്കും ഭയന്നിരുന്നു. അവൾ എഴുന്നേറ്റുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

"ഇല്ല മോഹൻ നീ അതു ചെയ്യില്ല."

"അത്ര ഉറപ്പിക്കേണ്ട."

അയാളുടെ കണ്ണുകളിൽ വെറപ്പ് അലയടിക്കുന്നതവൾ കണ്ടു. അവളുടെ നേരെ നീങ്ങിക്കൊണ്ട് അയാൾ പറഞ്ഞു.

"ഞാൻ നിന്നെ വെറുക്കുന്നു."

അവൾ ഒഴിഞ്ഞുമാറാൻ വിഫലശ്രമം നടത്തി. അയാൾ അവളെ ചേർത്തു പിടിച്ചു. അവൾ കതറിയപ്പോൾ അവളുടെ ബ്ലൗസ് അയാൾ വലിച്ചുകീറി. സ്വതന്ത്രമാകപ്പെട്ട അവളുടെ നഗ്നതയിൽ അയാൾ മുഖമമർത്തി. മറ്റുള്ള വസ്ത്രങ്ങളും അഴിച്ചു മാറ്റിയപ്പോൾ അയാൾ അവളെ രണ്ടു കയ്യിലും കോരിയെടുത്തു. സുനിത അപ്പോഴും കതറുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

"നീ എന്താണ് ചെയ്യുന്നതു് മോഹൻ? എന്നെ വിടൂ."

അയാൾ അവളെ കിടപ്പറയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി കിടക്കയിൽ കിടത്തി. അയാളുടെ കരുത്തുറ്റ കൈകളിൽ അവൾ നിസ്സഹായയായി കിടക്കമ്പോൾ അയാൾ ശ്രദ്ധിക്കാറുള്ള ഭാവം. പരിപൂർണ്ണമായ വഴങ്ങൽ. അവൾ തിരമാനം പുനഃപരിശോധിക്കുന്നുണ്ടെന്ന തോന്നൽ. അയാൾ ആശാപൂർവ്വം അവളെ നോക്കി.

"എന്താണ് ഒന്നും മിണ്ടാത്തതു?"

"ഞാൻ തീർച്ചയാക്കി." അവൾ പറഞ്ഞു. "ഞാൻ എന്റെ ഭർത്താവിനെയല്ലാതെ വേറൊരാളെ സ്വീകരിക്കില്ല. എന്നെ നിർബ്ബന്ധിക്കരുതു്."

ആശകൾ പെട്ടെന്ന് നിലത്തുവീണടയുന്നതു് അയാൾ കണ്ടു. ഇരുണ്ട ഒരു ലോകത്തിലേക്ക് തള്ളപ്പെട്ട പോലെ അയാൾക്കു തോന്നി. അതിൽ ഏതോ ഒരു കോണിൽ അയാൾക്ക് ഒരു സ്ത്രീയുടെ ഗന്ധം അനുഭവപ്പെട്ടു. സുനിതയെ അവളുടെ ഗന്ധംകൊണ്ട് അയാൾക്ക് തിരിച്ചറിയാമായിരുന്നു. അയാൾ കണ്ണടച്ച് ആ ഗന്ധം ഉൾക്കൊള്ളാൻ ശ്രമിച്ചു. ആമാദകഗന്ധവും ശ്വസിച്ച് അയാൾ അവളെ തഴുകിക്കിടക്കാറുണ്ട്. പിന്നെ മണിക്കൂറുകൾക്കുശേഷം കിടപ്പുമുറിയുടെ ജനലിലൂടെ സൂര്യരശ്മികൾ നീണ്ടുവരുമ്പോൾ അയാൾക്ക് പോകേണ്ട സമയമായാൽ അവൾ പറയും.

"നമുക്കെത്ര കറച്ച സമയമാണ് ഒന്നിച്ചു കിട്ടുന്നതു?" മോഹനൻ കണ്ണടച്ചുകൊണ്ട് ആലോചിച്ചു. എവിടെയാണ് കഴപ്പം പറ്റിയതു? താനെന്തു തെറ്റാണ് ചെയ്തതു? അയാൾ ആശ തീരെ കൈവിട്ടിരുന്നില്ല. അയാൾ പറഞ്ഞു.

"ഞാൻ പറയുന്നതൊന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കൂ."

"പ്ലീസ് എന്നെ നിർബ്ബന്ധിക്കാതിരിക്കൂ."

"ഞാനൊരു കട്ടിയൊന്നുമല്ല മോഹൻ. എന്തിനാണ് എന്നെ നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നതു? എന്റെ ഭർത്താവ് എന്നെ ഒരു കാര്യത്തിലും നിർബ്ബന്ധിക്കാറില്ല. അദ്ദേഹം എത്ര നല്ല മനഷ്യനാണെന്ന് ഞാൻ ഇപ്പോൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു."

താൻ തീരെ പരാജയപ്പെട്ടുവെന്നയാൾക്ക് ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടു. സുനിത തനിയ്ക്ക് തീരെ നഷ്ടപ്പെട്ടുവെന്ന് അയാൾക്ക് ഗന്ധവും ശ്വസിച്ച് അയാളുടെ മാദകഗന്ധവും തനിക്കിനി കിട്ടില്ലെന്നയാൾക്കു ഉറപ്പായി. നിരാശ പെട്ടെന്ന് രോഷമായി മാറി. അയാൾ പറഞ്ഞു.

"നിന്റെ സ്നേഹം ഇത്രയും വറ്റി വരണ്ടുവെന്ന് ഞാൻ അറിഞ്ഞില്ല."

അയാൾക്ക് ഒരു തീരുമാനമെടുക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ ജീവിതം തുലയ്ക്കാൻ ആരേയും അനുവദിക്കാൻ അയാൾ തയ്യാറില്ലായിരുന്നു.

അയാൾ പറഞ്ഞു. "ഞാൻ നിന്നെ ഇപ്പോൾ ബലാൽസംഗം ചെയ്യാൽ നിനക്ക് എന്തു ചെയ്യാൻ പറ്റും?"

അവൾ അമ്മുതത്തോടെ അയാളെ നോക്കി.

"നീ അതു ചെയ്യില്ലെന്ന വിശ്വാസമുണ്ട് എനിക്ക്."

"ആ വിശ്വാസമെല്ലാം സ്നേഹം നിലനിൽക്കുന്നിടത്തോളമേ വേണ്ടൂ. സ്നേഹമില്ലാത്തിടത്ത് വിശ്വാസമെവിടെ? ഞാൻ നിനക്ക് എന്റെ സ്നേഹം മുഴുവൻ തന്നു. നീ തിരിച്ച് നിന്റെ സ്നേഹം തരുമെന്ന വിശ്വാസത്തിൽ. പക്ഷേ, എന്റെ സ്നേഹം നീ ഒരു പുഴുവെപ്പോലെ ചവിട്ടിയരച്ചു."

അയാൾ കനിഞ്ഞിരുന്ന് ഷൂസഴിച്ചു മാറ്റി. ഷർട്ടിന്റെ ബട്ടൻ അഴിച്ചു മാറ്റുന്നത് കറച്ചൊരു പരിശ്രമത്തോടെ സുനിത നോക്കി. ഷർട്ട് അഴിച്ചു മാറ്റി പാന്റിന്റെ ബെൽട്ടുരി പാന്റ്സ് അഴിച്ചു മാറ്റുമ്പോഴേയ്ക്കു അവൾ ശരിക്കും ഭയന്നിരുന്നു. അവൾ എഴുന്നേറ്റുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

"ഇല്ല മോഹൻ നീ അതു ചെയ്യില്ല."

"അത്ര ഉറപ്പിക്കേണ്ട."

അയാളുടെ കണ്ണുകളിൽ വെറപ്പ് അലയടിക്കുന്നതവൾ കണ്ടു. അവളുടെ നേരെ നീങ്ങിക്കൊണ്ട് അയാൾ പറഞ്ഞു.

"ഞാൻ നിന്നെ വെറുക്കുന്നു."

□

ഇ. ഹരികുമാർ

1943 ജൂലൈ 13-ന് പൊന്നാനിയിൽ ജനനം. അച്ഛൻ മഹാകവി ഇടശ്ശേരി ഗോവിന്ദൻ നായർ. അമ്മ ഇടക്കണ്ടി ജാനകി അമ്മ. കൽക്കത്തയിൽ വച്ച് ബി. എ. പാസ്സായി. 1972-ൽ ലളിതയെ വിവാഹം ചെയ്തു. മകൻ അജയ് വിവാഹിതനാണ് (ഭാര്യ: ശുഭ). കൽക്കത്ത, ദില്ലി, ബോംബെ എന്നീ നഗരങ്ങളിൽ ജോലിയെടുത്തു. 1983-ൽ കേരളത്തിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചു വന്നു. 1962 തൊട്ട് ചെറുകഥകളെഴുതി തുടങ്ങി. ആദ്യത്തെ കഥാസമാഹാരം 'കൂറകൾ' 72-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. പതിനഞ്ചു കഥാസമാഹാരങ്ങളും ഒമ്പത് നോവലുകളും ഒരു അനുഭവക്കുറിപ്പും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

പുരസ്കാരങ്ങൾ

- 1988-ലെ കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി പുരസ്കാരം 'ദി നോസറിന്റെ കുട്ടി' എന്ന കഥാസമാഹാരത്തിന്.
- 1997-ലെ പത്മരാജൻ പുരസ്കാരം 'പച്ചപ്പയ്യിനെ പിടിക്കാൻ' എന്ന കഥയ്ക്ക്.
- 1998-ലെ നാലപ്പാടൻ പുരസ്കാരം 'സൂക്ഷിച്ചുവച്ച മയിൽപ്പീലി' എന്ന കഥാസമാഹാരത്തിന്.
- 2006-ലെ കഥാപീഠം പുരസ്കാരം 'അനിതയുടെ വീട്' എന്ന കഥാസമാഹാരത്തിന്.
- 2012-ലെ ഏറ്റവും മികച്ച കഥയ്ക്കുള്ള കേരള സ്റ്റേറ്റ് ചലച്ചിത്ര അക്കാദമി അവാർഡ് 'ശ്രീപാർവ്വതിയുടെ പാദം' എന്ന കഥയ്ക്ക്.

ആഡിയോ റിക്കാർഡിങ്, വെബ് ഡിസൈനിങ്, മൾട്ടിമീഡിയ പ്രൊഡക്ഷൻ, പുസ്തകപ്രസിദ്ധീകരണം എന്നിവയിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. 1998 മുതൽ 2004 വരെ കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി അംഗമായിരുന്നു.

പിൻകുറിപ്പ്

- മുപ്പതു മുതൽ നാല്പതു മിനിട്ടിനകം വായിച്ചു തീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കമാണ് സായാഹ്ന പുറത്തിറക്കുന്ന ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകളിൽ ഉള്ളത്. ഇതു വായിക്കുവാനായി ഒരിക്കലും ഒരു കമ്പ്യൂട്ടറോ ഡെസ്ക്ടോപ് ആപ്ലിക്കേഷനുകളൊ ആവശ്യമില്ല.
- ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ സന്തതസഹചാരിയായ സ്മാർട്ട് ഫോണുകളുടെ സ്ക്രീനിൽ തന്നെ വായിക്കുവാൻ തക്ക രീതിയിലാണ ഈ പിഡിഎഫുകൾ വിന്യസിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഫോണിന്റെ വീതിക്കു നിജപ്പെടുത്തിയ രീതിയിലാണ് മാർജിനുകൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.
- പിഡിഎഫ് പ്രമാണങ്ങൾ വായിക്കുവാനുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ എല്ലാതരം സ്മാർട്ട്ഫോണുകളിലും ഇന്നു ലഭ്യമാണ്. എന്നിരിക്കിലും സൗജന്യമായി കിട്ടുന്ന അഡോബി അക്രോബാറ്റ് റീഡർ ആണ് ഇവയിൽ ഏറ്റവും മുന്തിയത്. അതുകൊണ്ട് അഡോബി റീഡർ ഇൻസ്റ്റാൾ ചെയ്യുകയും അതിൽ ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുകയും ചെയ്യുക.
- സ്വതന്ത്രപ്രസാധനം ആഗ്രഹിക്കുന്ന/ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ആർക്കുവേണമെങ്കിലും സായാഹ്നയിലൂടെ സ്വന്തം കൃതികൾ പ്രസാധനം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. 30 മുതൽ 60 മിനിട്ടുകൾക്കകം വായിച്ചുതീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കം – കഥകൾ, അനുഭവക്കുറിപ്പുകൾ, ലേഖനങ്ങൾ, അഭിമുഖങ്ങൾ, സിനിമാനിരൂപണങ്ങൾ, കവിതകൾ – എന്നു തുടങ്ങി എന്തുവേണമെങ്കിലും അയയ്ക്കാവുന്നതാണ്. അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം: <editors@sayahna.org>.
- പ്രതികരണങ്ങൾ <editors@sayahna.org> എന്ന ഇമെയിലിലേയ്ക്കോ, ഈ വെബ് പേജിൽ കമ്മന്റുകളായോ ചേർക്കുക. നിർദ്ദേശങ്ങളും വിമർശനങ്ങളും എപ്പോഴും സ്വീകാര്യമാണ്. അവ സായാഹ്നപ്രവർത്തകർക്ക് കൂടുതൽ ഉത്തേജനം നൽകുന്നതാണ്.

സായാഹ്ന ഫൗണ്ടേഷൻ, റിവർ വാലി ക്യാംപസ്, മലയിൻകീഴ്, തിരുവനന്തപുരം, ഇന്ത്യ 695571
URL: <books.sayahna.org>